

Кайза һуң бөгөнгө герой?

Кем ул хәзерге заман кешеһе? Кем ул бөгөнгө әзәбиәттең геройы? Был һорау языусыларҙы, тәнкитселәрҙе генә түгел, китап, журнал укыусыларын ла борсойҙор.

Хәзерге заман кешеһен дә күреп, аңлап бөтөүе еңел түгел. Кем ул хәзерге көндөң алдынгы вәкиле? Зыялы затмы? Эшкыуармы? «Яңы урыс» йә бүтән милләт кешеһеме?

Замандың алдынгы идеяларын, яңыса караштарын, демократик принциптарын алға һөргән, күптәргә үрнәк булып торған юғары интеллектлы һәм культуралы шәхестер ул. Без күрергә теләгән кешелер.

Әзәбиәттәге яңы герой ана шундай заман кешеһенең типик характерын, халықтың юғары рухи, эстетик зауығын, уй-фекерҙәрен, йәшәйешен сағылдырыр бер образ булырға тейештер. Ә инде шул герой концепцияһының фәнни нигеҙҙәрен проза, поэзияла, драматургияла күрһәткән мәшһүр публицистарыбыҙ, тәнкитселәребез зә бар бит арабыҙҙа. Заман геройы мәсьәләһе тураһында киң фекер алышыу Башҡортостан языусыларының йыйылышында ла куйыла, мөһкәмләргә күтәрелә.

Мостай Кәрим, Рауил Бикбаев, Динис Бүләков, Әхиәр Хәким, Ноғман Мусин, Рәшит Солтангәрәев һ.б. өлкән языусыларыбыҙ әсәрҙәрендә шундай заман геройының төрлө образдарын күрәбез. Йәшерәк быуын языусыларынан Әмир Әминев, Ринат Камал, Ғәлим Хисамов, Фәрзәнә Акбулатова, Гөлсирә Физзәтуллина һ.б. хәзерге йәмғиәтебеҙгә үзгәрештәрҙе сосорак тотоп ала, бөгөнгө кешеләр образын үзенсә күрергә һәм күрһәтергә тырыша.

Әммә, бөгөнгө герой «йөзөндә без үзәбезҙең замандаштарҙы — иң тәүҙә илдә барған вакиғалар уртаһында кайнауы, массаларҙы ойштороусы, үз артынан әйәртеүсә, киң масштабта фекерләүсә, тәрән кисерештәргә бай, әкрәнләп булһа ла иманына кайтыусы» (Р. Шаһиев) образдарҙы әзәбиәттә күрәбезме? Бөгөнгө көндә ундай геройдың күңеле, рухы, йәне «кабырсақта» ята түгелме?

Һуңғы йылдарҙа йәш тауыштар үзҙәрен ишеттерә. Шағирҙар Р. Түләков, Ә. Үтәбай, Д. Шәрәфетдинов, Й. Ильясова,

Х. Юлдашев, Т. Искәндәрова, Т. Дәүләтбирҙина, С. Әбүзәров, З. Котлогилдина, М. Кәбиров, Б. Искужин һ.б. йәш быуынды күз алдында тотам.

Әлеге заман геройының әзәбиәткә оҙаҡ килеүенең сәбәбе кайза ята? Беренсенән, йәмғиәттең ижтимағи, сәйәси-иктисади торшондалыр. Языусылар бөгөнгө буталсыҡ осорҙа бер фекергә килә алмайҙар, сөнки булып торған үзгәрештәрҙең асылы нимәлә һәм улар йәмғиәтте кайза илтеүен аныҡ кына төшөнә алмайҙар кеүек, тиһәк, дөрөс булыр. Улай тиһән, үз тауышы булған публицистар, шағирҙар был осорҙоң кәмселектәрен киҫкен асып һалалар. Шағир Р. Шәкүр әйтмешләй:

Илде кайза алып бараһығыз,

Эй һез, Әпкәләйҙән калғандар?

Уйын корған булып, ил язмышын

Аяҡ астарына һалғандар?

Рәсәй, һине кемдәр кимерә?

Кемдәр һине емерә?

Кемдәр алды власты?

Кемдәр шуға юл асты?

Без шунда уйнайбыҙмы?

Уйнап без туймайбыҙмы?

Бында, әлбиттә, һорауҙар ғына, ә яуаптарын кем бирер? Шулай ук, Ризван Хажиев та: «Әлбиттә, йәмғиәтебез бөгөн ауыр осор кисерә. Илебез бер төркөм «демократтар» кулында, «яңы урыстар», «яңы башҡорттар», «яңы татарҙар» барлыкка килде. Ә халыҡ, кара һарыҡ һымаҡ, уларға буйһоноп, булғанына шөкөр итеп, асылыкта, яланғаслыкта йәшәргә мәжбүр. Эшһезлек, еңәйтселек көндән-көн арта, сәнәғәт предприятиелары тукталып калды. Ауыл хужалығы көрсөккә килеп терәлде, илдә ер менән һатыу итеү башланды. Ошондай киҫкен, ил азатлығына, ил бойондорокһозлоғона куркыныс янаған мәлдә безҙең публицистар, языусылар кырағай базар мөнәсәбәттәренә карата үзҙәренең тос һәм тапкыр һүзҙәрен әйтергә, властарҙан бындай «шайтан туйын» бөтөрөүҙе талап итергә, Герцен һымаҡ, саң һуғырға, хәйерселектән сығыу юлдарын бергәләп эзләргә тейеш ине һымаҡ. Ләкин без власть чиновниктарын серәкәй һымаҡ кына семетеп алыуҙан, еңелсә генә тәнкитләүҙән

узганыбыз юк, ә Башкортостанда уныһы ла юк кимәлендә. Бөтә бөгөнгө публицистика тик мактауға королған, тиһәм дә, артык хата булмастыр. Мактауға ла, тәнкиттә лә сама кәрәктер. Шул ук вақытта республиканың яйлап-яйлап кына, Рәсәй-зең башка төбәктәре артынан иктисади, ижтимағи, социаль һәм сәйәси яр ситенә кыкнлашыу фактын урап үтәбез, уларзы күрмәмешкә һалышабыз.

Азмы ни беззә күтәрәп сығаһы проблемалар? Тик уларзы өйрәнергә, колас ташлап язырға, эфир тулкындарын шаулатырға кешеһе генә юк. Май сыкмағанын күрә тороп та, һаман да шул бер сүбәкте сәйнәйбез, йәнәһе, беззә бөтәһе лә тыныс, бөтәһе лә һил, бөтә проблемалар за хәл ителгән. Бүрә лә тук, һарык та имен.

Кыззырылмаған қояшка қызынып йәшәү дәүерзәре үттә бит, йәмәғәт!» — тип асынып яза. («Ағизел», №9, 1999 йыл). Тимәк, бүтән сәбәптәр зә бар. Тағы Р. Шәкүр-зең шиғырынан өзөк килтерәйек:

Милләт өсөн, халкым өсөн, тиеп,
Кояш нурзарына уралдым.
Халкым өсөн, ерем, һуыым, күгем,
Илһам алдым һеззән, йыр алдым.
Исемдәре хатта юғалһа ла,
Шағирзән һүз қала, қала һүз.
Шиғри һүззә илдең тел аскысы,
Шиғри һүззәр ерзә үлемһез.

Шулайзыр за. Әммә, хәзәрге көндә, базар мөнәсәбәттәрәндә, беззең ижади интеллигенция үзе ни хәлдә һуң?

Барыһы ла ижад менән бар көсөн, һәләтән биреп шөгөлләнә аламы? Юктыр. Сөнки бер йәш прозаиктың: «Аслыктан үлмәс өсөн төрлө ерзә эшләйбез, хезмәт һақы ла түбән, йәшәү шарттары ла бик һәйбәт түгел. Ижадка вақытыбыз әз қала, һонорарзәр әз түләнә», — тип зарланғанын ишеткәйнем. Был языусыларға ғына түгел, сәнгәт кешеләренә лә қағыла. Театрзәрзың репертуарында ла еңел-елпе әйберзәр йыш күренә башланы. Тимәк, драматургтар за әлегә бөгөнгө заман геройзәрзының йөзөн таба алмай ызалана. Былай булһа, халык та «зауык» тигән төшөнсәнә онота һалып, еңел әйберзәр менән күңел бушлығын тултырып, уны «ысын ижад» тип уйлай башлар.

Тимәк, сәбәптәрзең береһе ижади интеллигенцияның түбән матди-финанс кимәлдә йәшәүенә бәйле. Өсөнсөнән, йәш көстәр булып та, язған әйберзәрен бастыра алмай интегә. Башкортостан «Китап» нәшриәтенәң финанс хәлә шәптән түгел.

Иллә мәғәр йәш көстәрзе вақытында «күтәрәп ебәрмәһән», йөрәгендә ышаныс

тыузырмаһән, әлегә заман геройы ахыр заманға калып бер сүбәк сәйнәлер инде.

Хәзәр статистика мәғлүмәттәрәнә күз һалайык. Был анкеталарзы республиканың 20 төбәгендә тултырғандар: йәштәрзең 18 проценты Рәсәйзең 1917—1970 йылдарзағы тарихын инкар итә. Был ошо осорза ижад ителгән әсәрзәрзе лә кире қағыу тигән һүз. Шулай итеп, тағы ла әлегә заман геройы, яңы әсәрзәр кәрәклегә иҗбат ителә. Йәштәр араһында бер караусыһы булмағандар — 31,1%, енәйәтселек — 26,5%, милләт байлығын талау — 25,1%, сәнгәт һәм әхлак төшөнсәләренәң түбәнәйеүе — 24,9%, эшһезлек — 42%, халыктың деградациялануы 31,3% тәшкил итә.

Хәзәрге йәштәр (анкета буйынса) гәзиттән иң әлек «массовая культура» темаһына мәкәләләрзе укыйзар, икенсе урында — «светская хроника», өсөнсө — «тауар рекламалары», «көнкүреш-йәшәйеш», дүртенсе — мәзәни-әхлаки, секс, ял итеу темалары тора («Ватандаш», №1, 2000 йыл). Күрәүегезсә, йәштәр хәзәрге осорза үззәренә идеал таба алмай ызаланып, көнбайышка баға. Уларзың гәзит, китап, фильмдарында «кич», «секс-пропаганда», «көнбайыш йәшәйеше» һақында материалдар етерлек. Ә без кайһы осорзо «Ватан, милләт, тел» тиеп үрнәк итеп килтереп куйыык һуң?

Әлегә заман быуыны — «юғалған быуын». Ул социализм идеологияһынан бушанған, ә күңел бушлығын тултырыр өсөн яңы идеология юк, ижадта ла шулай.

Языусы Р. Мифтахов әйтмешләй:

Ахмактарзы атка мендерзеләр:

Аталарын хатта танымайзар.

Тукай, Бабиһ кәләмдәре кәрәк:

Тағы тыузы ярлы, базар, байзар...

«Быларзың бөтәһе лә вақытлыса, әлбиттә. Белмәсһең, бөгөн дан туртаһын һемереүселәр иртәгә онотолорзар, йәки, үззәренә тейешлә урынды алырзар. Өскә икенсе йәш исемдәр калкып сығыр. Вақыттың бит — үз илге, ул заманға яраклашмай» — тип яза шағир Марат Кәримов («Ағизел», №9, 1999 йыл).

Амин, шулай булһын. Өсөнсө меңйыллыкка аяк басқанда йәштәрзе, үсеп килгән быуынды башкорт менталитеты рухында, халкыбыз традициялары үрнәгендә тәрбиәләүгә өлөш индереүсе ижади хезмәттәр бик тә кәрәк.

Туған республикаңа, туған халқыңа оло мөхәббәт, уны матди, рухи байықтырырға ынтылыш, зур эштәр алда торорға тейеш. Милләт, милләт, тип һөйләүзән би-

герәк, уны конкрет эштәрең, хезмәттәрең менән ныгытырға, ысын патриот булырға кәрәк. Өзме ни әле безең арала милли язмышка, киләсәгенә битараф караган әзәмдәр, хатта етәксә кешеләр. Безгә милләт берзәмлеген, милләт-ара татыулыкты, берзәм хәрәкәттә көсәйтәһе бар. Халықтың милли үзаңын уятыу, яңы идеалдар, фекерҙәр туплау, йәштәребезҙә тарихыбызға яңыса қараш тәрбиәләү мөһим. Өгәр без барса йүнәлештәрҙе бергә қарап, башка милләттәр қызыкһынырлық ижад комартиқларыбызҙы төрлө телдәрҙә бақтырып, қиң донъяға сықмаһақ, милләт қиң таны-

лы таба алмаясақ. Рухи тамырҙарыбызҙы юғалтмайынса, халықтың милли рухын һындырмайынса, йәш быуыныбызҙы үзебез яңы бейеклектәргә күтәрәйек. Халқыбыз күнелендәге бушлық, буталсықлық, қибла юғалтыу тойғоһон бөтөрөү өсөн хөкүмәтебез, ителлигенциябыз, һәммәбез зә үз өлкәһендә ең һызғанып эшләргә тейеш. Халықты патриотик рухта, инициативалы, юғары эстетик зауықта тәрбиәләүзә хәзәрге әзәбиәтебезең роле зур.

Китап укыусылар язусыларыбызҙан яңы заманға ауаздаш, өлгө алырлық образдар, юғары художестволы әсәрҙәр көтә.

